

lige Priss, der var sat for Jernbanen pr. Mill, og, vel at mærke, ikke førend en Afdeling, nemlig $\frac{1}{5}$ af Banen, var færdig; til Sikkerhed for Opfyldelsen af deres Forpligtelse, vilde Entreprenørerne deponere 100,000 Rfr. og give Regjeringen første Prioritet for det Laan, som den skulde yde. Ved Vilagene ere vi blevne oplyste om, at Etatsraad Westenholtz i Marts, — siger den ærede Finantsminister, men jeg tør antage, at det var en af de allerførste Dage i Marts, og derpaa vil det ogsaa tildeels komme an, for at bedømme Sagens Gang — har overleveret dette Forslag, som man synes at have anset meget bedre end det første, men ikke førend den 26de Marts skrev Finantsministeren, med de Bemærkninger, han havde at gjøre ved Sagen, til Indenrigsministeren. Fra Indenrigsministeriet blev det meget hurtigt, jeg troer den 29de Marts, expederet til Ingenieurcorpset, og dets Betænkning finder man endelig afgiven under 12te April, Major Drejers under 8de og Oberst Schlegels under 12te, og den 14de April skrev Indenrigsministeren til Finantsministeriet og udfalte sig paa en meget gunstig Maade om Forslaget. Det syntes, at alle Parter vare enige om, at Hr. Betots Tilbud var et for os fordeeligt Tilbud — den ærede Finantsminister kalder det „ikke ugunstigt“ og Indenrigsministeren kalder det „meget fordeeligt“, og det gjør ligeledes vedkommende Ingenieur. Altsaa fra først i Marts hengaaer Sagen saaledes til den 14de April med det Mellemrum, som jeg gjorde opmærksom paa, fra en af de første Dage i Marts indtil den 26de Marts, i hvilken Tid denne nye Sag synes at have hvilet, ligesom det ældre Tilbud har hvilet fra 31te Decbr., indtil det nye kom. Det er imidlertid saavel af den ærede Finantsminister som af Indenrigsministeren blevet fremhævet, at, hvad der har opholdt Sagen, har været den Omstændighed, at man har lagt stor Vægt paa, at de yderligere Betænkninger fra Ingenieurcorpset ikke vare indleverede, og at man ventede dem og maatte have dem, for at kunne komme til at gaae rigtigt ind i Sagen. Men for mig idetmindste er Alt, hvad der siges om Ingenieurofficerernes Indberetninger, me-

get uforklarligt og vilbende. Jeg kan saaledes ikke forstaae, hvorledes det kan hænge sammen, at Major Drejer i sin Betænkning af 8de April siger, at en yderligere Betænkning, som synes egentlig at være den eneste, som han har at afgive, nemlig om Banens Bygningsmaade, fra ham vil blive færdig inden en Uge; den høre vi ikke mere tale om, og den synes dog at være det Gæste, hvortil begge de ærede Ministre støtte sig, som Marsag til, at Sagen ikke har kunnet blive hurtigere fremmet. Den ærede Finantsminister har talt Meget om, at det var en Sag, som man burde see sig nøie for med; man maatte nøie overveie den, især af finantstille Hensyn. Han har først talt om, at Staten blev udsat for en betydelig aarlig Risiko, nemlig en Risiko af circa 300,000 Rbd., og anførte under de senere Forhandlinger, at denne Risiko muligen vilde stige til 400,000 Rbd., og han betragtede det som en temmelig farlig Sag for de danske Finanser at gaae ind derpaa, naar der ikke blev taget ganske overordentlige Forholdsregler med Hensyn til Contractens Afslutning. Senere har han imidlertid imødegaaet den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgfreds (Tscherning), og troet, at det dog var rimeligt, at Renten vilde komme ud, saaledes at Risicoen blev en heel Deel formindsket.

Jeg har nu gjort opmærksom paa den Tid, der er medgaaet med Forhandlingerne i Regjeringsringen om denne Sag. Dersom det ærede Thing vil tillade mig det, vil jeg derefter gjøre nogle Bemærkninger ved det Udkast til en Contract, som den ærede Finantsminister har forelagt, og overlade til Enhver at bedømme, hvorvidt den er saaledes, at man under almindelige Forhold kan vente den antagen; jeg skal dog lægge til, at jeg troer, at Omstændighederne have været os saa overordentligt gunstige, at det havde været muligt at faae selv en saa byrdesuld, ja næsten urimelig, Contract underskrevet af Vedkommende. Der er en Paragraph i denne Contract, der slutter sig saa nær til mit Endringsforslag til § 2, at jeg maaskee maa behandle dem begge under Et, for ikke at komme til at gjøre Gjen-tagelser. Man vil fra Statens Side yde det